Ochiul este mai sensibil la albastrul din seninul cerului

On Mai 27, 2022

Ceea ce spui despre tine însuți poate să revizuiască esența artei într-o perspectivă diferită.

Mi-am dat seama că, privind cu atenție culoarea albastru-ciel, și neputând rezista chemării ei ispititoare, pot deveni altcineva decât un simplu admirator de frumos. Asta, în condițiile în care culoarea aceasta se înfățișează în fața ochilor mei ca o fotografie adusă la viață într-un prezent plin de vitalitate. Când am ajuns în fața ei, admirând-o nespus ca pe o operă de artă, am fost brusc învăluit de convingerea "believe in something more powerful than myself", cu toate că nu puteam prea bine să înțeleg de ce.

Culoarea este un mijloc de ademenire a ochilor frumoși care parcă se oglindesc într-o aură mistică, într-o numeroasă serie de manifestări: limbă, artă, morală, toate cuprinse cu spiritul (de cel mai neștiutor, până la cel mai evoluat) de o forță a interiorizării poetice. Asta-i bună, cum s-o forțez să mă privească așa cum o privesc eu, cu candoare, cu ochi plini de înțelegere, cu senin în suflet, fără să o trec prin matematica trăirilor mele, fără să mă gândesc la ea ca la o mărturisire intimă, *una obra compleja que va más allá de la mera afirmación de la fe* , în care ceva îmi dezvăluie cu un ton măsurat, aproape impersonal, limitele îndrăznelii de a cuprinde infinitul?

Mă învață culoarea albastru-ciel să domin dinamismul universal? Mă învață ea modificările pe care obiectele presupus neînsufletite se impun unul altuia? Poate ea să confere instinctului meu o conștiință plastică? Nu știu ce să spun, nu acum, sau nu sunt pregătit să o cunosc îndeajuns. Dar ceea ce-am înțeles deja, sau cred c-am înțeles destul de bine, mărturisit sau nu, printr-o abia simțită dorință de a crea o stare transcendentală de libertate dincolo de „naștere și moarte", este acea virtute a ei de a indica aspirația spre puritate.

Leadership: Creația ta are meritul de a comunica acea trăire înălțătoare pe care sufletul o simte la vederea unei imagini care reprezintă subiectul unei viziuni îndreptate spre ochiul observatorului?

Pentru a surprinde o culoare în stare pură, adică vie și pătrunzătoare, trebuie să las la o parte tot ce poate fi atrăgător și tulburător la ea. Este ca atunci când aș amesteca-o cu alte culori pentru a crea noi și noi nuanțe, dar fără să le încarc cu prea multă lumină sau cu umbră. Doar astfel voi reuși să îmi exprim sentimentele, sau să ilustrez anumite stări în pictură. Într-adevăr, culoarea albastru-ciel poate fi veselă, suavă, nu trebuie niciodată să fie tristă sau plină de durere, căci asta ar însemna să mă cert pe mine, să-mi atribui o vină, o atitudine care este străină de mine însumi.

Te rog să-mi povestești despre tine, i-am spus culorii într-un moment de adâncă filosofare. Şi ea mi-a vorbit parcă din adâncul cerului, pe un ton atât de cald, cum numai la artiști puri întâlnești. Mi-a spus că uneori se oglindește în lacrimile amintirilor pe care nimeni nu le mai revendică, sau în lacrimile unor suferințe pustiite. Alteori, cu o putere măsurată de atracție, se ascunde în surâsul unor poezioare care au legătură cu lucrurile observate, cu cerul sau cu marea, sau se regăsește în nostalgia unor stări pierdute, în nostalgia unor începuturi ce ne-au legat strâns de anumite locuri.

Nici eu nu te voi forța să-ți amintești de mine altfel decât sunt. Nu-ți voi impune o precisă semnificație, nu-ți voi atribui intenția pictorului de a se defini pe sine, de a da un răspuns întrebării: cine sunt cu adevărat? Doar ți-am spus că nu te cunosc suficient de bine ca să îți recunosc un merit, meritul de a îmbălsăma timpul, dând obligației mele de a picta o misiune

înaltă: ca tonul tău deschis să fie forță preponderantă într-un tablou.

Leadership: Experienta vizuală pe care pe care o deții se referă la percepția și corelarea imaginilor pe care le vezi cu ambii ochi, chiar dacă ele sunt ușor diferite ca sens și conținut?

Albastru-Ciel. La prima vedere mă atragi prin natura ta cerească, prin sensibilitatea unei poetici rar întâlnite, fapt ce susține căutarea unor subiecte de conversație adecvate. Dar apoi simt că sunt prins într-un curent de rupere de realitate și parcă nu pot să înot în el. În aceeași măsură, avem ceva în comun, deși nu suntem identici: iubim vara, ne place marea și bolta cerului.

Culoarea mea dragă, de un albastru-ciel fără margini. Te plac, te accept, te preamăresc ca pe o floare înmiresmată, precum este așa numita: "Nu mă uita" (Myosotis). Nu te percep neapărat ca o realitate dematerializată și încărcată de sacralitate, nici nu intenționez să te utilizez ca fond al unei lumi distopice, căci asta mi-ar aminti de personajul acela care se visa mare artist, trăind într-o lume aparent ideală, dar fără culoare, în care toți păreau să joace alte roluri atât pe scenă, cât și în afara ei. Oare ce altceva aș putea face ca să fiu reformatorul tăcut al gândurilor tale?

Să-ți spun drept, n-aș vrea nici ca ochii mei să semene cu tine, fiindcă aș părea mult diferit de restul lumii. De aceea, pretind că nu mă voi supune voinței tale de a mă considera un supus al tău, prin frumusețe și fragilitate. Mult mai mult îmi plac ochii mei căprui, și nu-mi este rușine s-o spun, dar chiar sunt cei mai frumoși ochi din lume.

Mai devreme sau mai târziu, fiecare din noi vom cunoaște acest adevăr amar. Face parte din realitatea acestei vieți ca, la un moment dat, când te cauți încă și nu te regăsești, să vezi ceva încântător acolo unde nu ești de acord cu tine, acolo unde nu ești validat.

În leadership trebuie să luăm în calcul totdeauna acel lucru care are efectul "Uau, adică: să poată fi perceput prin simțuri, să poată fi pus în cuvinte, să se poată schimba, să poată genera emoții copleșitoare și să creeze o experiență memorabilă.

După cum pictorul are la îndemână culoarea ca să genereze emoții și să creeze stări de spirit, tot așa liderul trebuie să aibă la îndemână puterea de a face conexiuni între lucruri diferite, de a percepe cu acuratețe profunzimea și sensul lor, și de a o vedea întregul lor unitar ca o reflexie a propriei sale persoane.

Ochiul este mai sensibil la albastrul din seninul cerului ori de câte trebuie să vorbesc despre mine însumi, ca despre un artist capabil să trezească o emoție în inima privitorului, și ale cărui opere vorbesc de la sine. Nu uitați că esența artei este să genereze emoții frumoase și să creeze o experiență memorabilă. Iar eu fac mereu asta atunci când recurg la figuri de stil, cum sunt comparația sau analogia.

Source: https://neculaifantanaru.com/ochiul-este-mai-sensibil-la-albastrul-din-seninul-cerului.html